

Stefan Werner

1905-1939

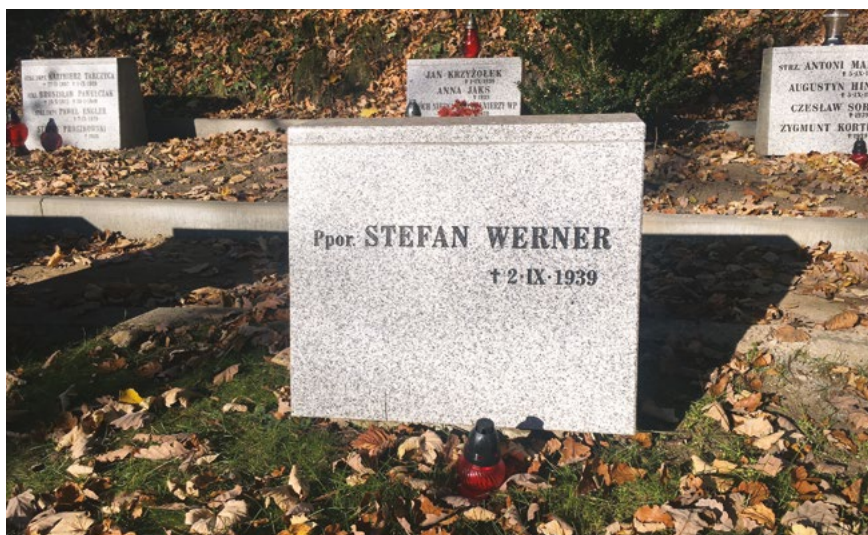
Absolwent Wydziału Nawigacyjnego z 1928 r., zginął w obronie Gdyni.

Urodził się 16 czerwca 1905 r. w Mławie. W 1928 r. ukończył Wydział Nawigacyjny Szkoły Morskiej w Tczewie oraz obowiązkowe przeszkolenie wojskowe (zwolniony jako podchorąży marynarki wojennej). Początkowo mieszkał w Wejherowie, tam przyszedł na świat w 1931 r. syn Stefan (żona Władysława z Barskich z Warszawy). W 1933 r. przeprowadził się z rodziną do Gdyni.

Gdy wybuchła wojna, brał czynny udział w akcjach bojowych oddziałów Gdynińskich Kosynierów¹.

Michał Kisielewski (abs. WM z 1923 r.): „Kiedyś koło południa wpadło [do kwatery

w obrębie koszar oksywskich] dwóch kolegów, podporuczników marynarki – Gottschalk i Werner. Obydwaj musieli szybko dostać się do «Pagedu». Ppor. Stefan Werner, który był wychowawcą w Szkole Morskiej, uśmiechał się jak zwykle, jak gdyby przepraszał, że swoją obecnością wywołuje niepokój. Gottschalk był ostrzejszy. Pojechali. Po kwadransie, może później, podporucznik Gottschalk wrócił sam. Cały zboczony krwią. «Co, Jasiu? Jesteś ranny?» [...] «Nie – mówi, to krew Wernera. Dopadł nas samolot. Urwało mu nogi. Daj mi drugi samochód». Dałem, Jasio wojnę przeżył...”²

Grób w Kwaterze Obrońców Ojczyzny na Cmentarzu Witomińskim

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; *Na morze po chleb i przygodę*, Warszawa 1972; *Gdynia 1939*, wstęp, wybór Waław Tym, Andrzej Rzepniewski, Gdańsk 1979.

¹ *Gdynia 1939*, wstęp, wybór Waław Tym, Andrzej Rzepniewski, Gdańsk 1979, s. 635.

² Michał Kisielewski, *W awangardzie*, [w:] *Na morze po chleb i przygodę*, Warszawa 1972, s. 189-190.